

derierne den støtte for deres konkurrence-dygtighed, som fradraget kan betyde.

Som foran nævnt indrømmes fradraget efter de gældende bestemmelser kun i den ordinære indkomstskat og 20 pct.-forhøjelsen heraf samt i kommuneskatten, men derimod ikke i den overordentlige indkomstskat. Da det ikke er meningen at foreslå et videregående fradrag end det nugældende, går forslaget ud på at nedsætte indkomstskatten — der jo efter forslaget omfatter såvel de ordinære som de ekstraordinære skatter — med halvdelen af det skattebeløb, der forholdsmæssigt falder på bruttoindtægten ved virksomheden i udlandet.

Et selskabs virksomhed i udlandet vil ikke sjældent foregå gennem et datterselskab i vedkommende land. I sådanne tilfælde vil det herværende moderselskab nu kunne opnå skattelempelse for udbyttet fra datterselskabet i henhold til bestemmelserne i § 37 i statsskatteloven og § 14 i de årlige udskrivningslove, jfr. senest lov nr. 109 af 31. marts 1952; disse bestemmelser er omtalt i bemærkningerne til forslaget § 43. Bestemmelserne er foreslået ophævet og afløst af den mere praktiske regel i forslaget § 43, stk. 1, nr. 2, hvorefter et her hjemmehørende selskab ikke til sin indkomst skal medregne udbytte af aktier i andre her hjemmehørende selskaber. Da denne regel ikke omfatter udbytte fra udenlandske selskaber, vil den adgang til skattelempelse for sådant udbytte, som den nugældende lovgivning hjemler, falde bort. Dette forekommer mindre rimeligt, idet de nævnte tilfælde frembyder lighed med andre former for virksomhed i udlandet. Under hensyn her-til er det i § 54, stk. 3, foreslået, at et selskab kan få nedsættelse af indkomstskatten, såfremt det ejer og i hele det pågældende indkomstår har ejet mindst 50 pct. af aktiekapitalen i det udenlandske selskab. Nedsættelsen andrager halvdelen af den del af den fulde indkomstskat, som svarer til forholdet mellem det oppebårne udbytte fra det udenlandske selskab og den skattepligtige indkomst med tillæg af fradraget skat.

§ 54, stk. 4, fastslår i overensstemmelse med, hvad der nu er antaget, at Grønland og Færøerne i relation til nedsættelsesreglen for virksomhed i udlandet ikke betragtes som udland.

Indkomstskatten svares efter § 54, stk. 1, med 45 pct. af den skattepligtige indkomst efter 5 pct.-fradrag.

Udbytteskatten svares efter § 55 med 20 pct. af det skattepligtige udbytte efter 5 pct.-fradrag. Skatten beregnes af det udbytte, som selskabet har udbetalt i henhold til beslutning, truffet i det indkomstår, der ligger til grund for det pågældende skatteår.

Såvel indkomstskatten som udbytteskatten kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvoraf indkomstskatten beregnes, jfr. § 42, stk. 2. Ved skatteprocenternes fastsættelse er det forudsat, at disse skal omfatte indkomstskatterne til såvel stat som kommune.

Til §§ 56—58.

I §§ 56—58 gives regler om indkomstskattens beregning for andre fuldt skattepligtige juridiske personer. Også for disses vedkommende gælder det, at skatten omfatter såvel den nugældende indkomstskat til staten som kommuneskatten, og at skatten kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

For de kooperative virksomheder er den nugældende lempelse for henlæggelser ikke foreslået opretholdt, jfr. herom nærmere bemærkningerne til §§ 44 og 45.

For brugsforeninger er skatten i § 56 foreslået fastsat til 45 pct., for visse indkøbsforeninger jfr. 2. pkt., dog 15 pct. For produktions- og salgsforeninger svares skatten ifølge § 57 med 15 pct.

De i § 47, nr. 4—6, nævnte foreninger og selvejende institutioner skal efter forslaget § 58 udrede indkomstskatten med 15 pct.

Til § 59.

Efter de gældende regler betaler udenlandske selskaber, foreninger m. v., der er begrænset skattepligtige her i landet, indkomstskat til staten efter personskatte-skalaen, dog mindst med 12 pct., jfr. de årlige udskrivningslove, senest lov nr. 109 af 31. marts 1952. De er derhos formue-skattepligtige og svarer formueskatten efter samme regler som personer, dog mindst med 2,5 p. m.

Der ses ikke at være nogen grund til for de udenlandske juridiske personer at opretholde en formuebeskatning, som ikke kendes for her hjemmehørende selskaber m. v., og som finansielt ingen rolle spiller.

Det synes ikke naturligt at lade udenlandske selskaber m. v. svare indkomstskat